

24 januari 2019 – De Franse president Macron richtte zich op 13 januari II. in een *Lettre aux Français* tot zijn burgers. Hij wil *un grand débat national* organiseren teneinde “het woord terug te verlenen aan de Fransen over de uitwerking van het overheidsbeleid dat hen aanbelangt”. Daarmee hoopt hij een eind te maken aan de beweging van de *gilets jaunes* – de ‘gele hesjes’ – die sinds oktober 2018 het woord nemen over ... het overheidsbeleid dat hen aanbelangt. Gelanceerd rond de brandstofprijzen gaat dit protest ondertussen over een brede waaier van beleidskwesties, en het Franse voorbeeld vindt navolging in andere landen, zelfs buiten Europa.

Macron wil dus een debat, maar de wijze waarop de *République Française* de voorbije maanden met haar *citoyens* omgaat is een nogal gespieerde, zelfs bloedige vorm van debat. [Désarmons-les](#), een ‘collectief tegen het staatsgeweld’, maakte een voorlopige [inventaris](#) van de slachtoffers van dit geweld tijdens de gele hesjesbetogingen sinds 17 november. Als alleen de ernstige gevallen, met blijvend letsel, in rekening gebracht worden is de trieste balans:

- 1 dode, de tachtigjarige [Zineb Redouane](#), in het gezicht getroffen door een traangasgranaat terwijl ze het raam aan het sluiten was van haar appartement in Marseille;
- 4 mensen met afgerukte hand, ten gevolge van een GLI F4 granaat (traangasgranaat die een dosis springstof bevat);
- 18 mensen verloren een oog door LBD 40 kogels (flash balls) of [sting ball](#) granaten;
- 1 persoon is definitief doof t.g.v. een granaat.

[Le mur jaune](#) is een andere groep die eveneens het politiegeweld tijdens de gele hesjesmanifestaties in kaart brengt. Beide sites tonen foto’s die de gevolgen van deze ‘niet-lethale wapens’ laten zien ...

De gewezen Rothschild-bankier Macron is natuurlijk niet de man om zelf granaten op betogers af te schieten, maar een parfum van geweld hangt rond de man sinds de beelden opdoken van zijn privé-lifwacht [Benalla](#) die op 1 mei 2018 als een woeste tekeer gaat tegen een betoger. Rara, [na zijn ‘ontslag’](#) blijkt Benalla met een diplomatiek paspoort rond te reizen, en o.a. Tsjaad aan te doen, waar enkele weken later Macron neerstrijkt.

Toenemend staatsgeweld is echter niet beperkt tot Frankrijk. De Spaanse guardia civil liet zich ook van een zeer gewelddadige kant zien in de puur politieke context van het Catalaans onafhankelijkheidsreferendum (1 oktober 2017); in Groot-Brittannië zou men 3500 soldaten klaar houden voor het geval bij de brexit ... . Men moet zich trouwens niet blindstaren op *bloedig* geweld: het is eveneens staatsgeweld als *would be* betogers al opgepakt worden door de politie voor ze de plaats van bijeenkomst bereiken, een tactiek die goed bekend is bij de Duitse politie. De ‘strijd tegen het terrorisme’ is ook een prima dekmantel om de uitoefening van democratische rechten te verhinderen, hoe heldhaftig politieke leiders ook mogen verklaren dat we niet buigen voor terreur. (hm)

Dit delen:

Facebook

Twitter